

Radek Jaroš:

V posledních dvou letech podstoupil sedm operací, při nichž mu lékaři amputovali celkem jedenáct článků z omrzlých prstů na obou nohách. Horolezec Radek Jaroš, který v úterý oslavil 50. narozeniny, se navzdory tomu nevzdává svého snu vystoupit bez kyslíku na všechny osmitisícovky světa. Za necelé dva měsíce odlétá do Pákistánu, kde hodlá již popáté pokusit štěstí na druhé nejvyšší hoře světa K2. Poslední ze čtrnácti osmitisícovek, na které ještě nestál.

Václav Cibula | Praha

E15: Na kolik let se cítíte?

Ježíš, to začínáme trochu základnou otázkou. Tak řekněme na polovinu z té padesátky?

E15: To myslíte vážně?

No, pravda ale také je, že mě už v životě potkalo dost zdravotních problémů. Takže přece je trochu vidět, že už na světě nějakou chvíli jsem...

E15: Co znamená padesátka na krku pro horolezce?

Cítím se skutečně pořád v pohodě. Tedy když pomínu omrzliny, které mě potkaly přede dvěma roky na Annapurně a samozřejmě mě zabrzdily. Do té doby se mně stalo snad jen jednou, že by mě v přímém kontaktu s elitními světovými lezci někdo unavil. Třeba proti mladému Adamu Ondrovi, jenž exceluje ve skalním lezení, nepotřebuji jako on tolik gymnastiky a ohebnosti. Věnuji se totiž sportu, v němž je důležitá spíše vytrvalost a zkušenosti.

E15: Jak vám slouží zdraví poté, co vám lékaři ořezali téměř všechny prsty na nohou?

Ale jo, slouží... Tedy když se vyhýbáte doktorům. Medicína je už natolik vyspělá, že prakticky neexistuje zdravý člověk. Proto opakují, důležité je se lékařům vyhýbat.

E15: Což se vám v posledních dvou letech zrovna moc nedařilo.

To je pravda. Asi přede dvěma měsíci jsem zašel za docentem Pavlem Kolářem s dotazem, jaký vliv mají ořezané

prsty na mou pohybovou soustavu. Oznamil mně, že situace je horší, než jsem si myslel. Také prý mám zlomený pátý obratle. Jde o únavovou zlomeninu někdy z mládí, žiji s ní, řekněme, třicet let. An jsem o ní nevěděl. Jinak mě zrovna teď zlobí karpály v obou zápěstích, takže je mám opíchané kortikoidy.

E15: Znáte příčinu zmíněných potíží?

Dlouho jsem nemohl trénovat, a jak byly svaly povolené a atrofované, tak mě začaly karpály po první zátěži zlobit. Neudržel jsem ani hůlky od běžeckých lyží. Abych teď mohl trénovat na kole, dostal jsem obří dávky kortikoidů. Takže se na mne doktor Jiří Paroulek ve Vysokém nad Jizerou předpokládám, už náležitě těší.

E15: Tomu nerozumím.

Ve Vysokém máme asi nejvyhlášenější nemocnici na problémy s rukama. Jenže já tam zatím jezdit možná jako jediný s nohama. Tak mi pan doktor konečně bude moci uříznout i prsty na rukou.

E15: Jistě jste si všiml, že ve chvíli, kdy vám lékaři začali amputovat jeden prst za druhým, se o vás začínala zajímat média jako nikdy předtím. Jako by těch vašich vylezených třináct osmitisícovek tak moc neznamenalo...

Já tyhle věci беру s úsměvem. Ale je pravda, že třináct zlezených osmitisícovek mně skutečně nepřineslo tolik slávy jako umrzlé prsty na poslední expedici na Annapurnu. K tomu se váže jedna úsměvná historka. Když mě v létě nepříjemně pokousal pes, tak jsem si pak povídal s kámošem na náměstí v Novém Městě na Moravě. Když jsme se rozloučili, tak mu prý kolemjdoucí chlapík říkal – Hele, to byl ten Jaroš, co mu umrzly prsty a ještě ho pokousal pes, že jo! Neřekl horolezec Jaroš, ale ten bez prstů...

Snad už K2 konečně ukecán

E15: Zdá se, že vaše zdravotní trable vám pomohly alespoň ekonomicky. Máte více sponzorů a už nemusíte lítat od čerta k ďáblu a shánět prostředky na expedice.

Pořád sice někde poletuji, ale je pravda, že mám generálního partnera ČP Invest, Opel mně nedávno zapůjčil auto, mým partnerem je i ČEZ.

E15: Dříve než kdykoli předtím se objevujete i v televizi. Na plovárnu si vás pozval Marek Eben, do pořadu Všechnopárty Karel Šíp, natočil jste i 13. komnatu. Kde jste se cítil nejlépe?

Upřímně říkám, že jsem se bál 13. komnaty, aby se z dokumentu nestal bulvár. Ale udělali to nakonec pěkně. A když mě zvali na plovárnu k Markovi Ebenovi, říkal jsem, že je to pro mne čest. No, a oni mi odpověděli – měli jsme tu už Reinholda Messnera, tak musíme pozvat i vás!

E15: Také jste se čerstvě stal členem předsednictva Českého klubu fair play při Českém olympijském výboru.

V polovině dubna jsem se zúčastnil předávání cen fair play za minulý rok a při té příležitosti se promítaly krátké medailonky lidí, kteří v minulosti tuhle

či zlézt Kanchendzongu s Petrem Maškem sami ve dvou v době, kdy ve stěně nebyli žádní lidé. Anebo něco úžasného byl i výstup alpským stylem na Shishu Pangma s Martinem Minaříkem, Zdeňkem Hrubým a Petrem Maškem. Z tohoto kvarteta ale bohužel žijeme už jen dva.

E15: Když jste se zmínil o výstupu na Kanchendzongu, někde se uvádí, že jste se s Minaříkem stali v roce 2002 prvními Čechy na vrcholu. Vy sám ale ve své knize Hory shora 2 píšete, že jste až druhý Čech, který se na vršek podíval. Jaká je tedy pravda?

Trochu je v tom bordel... S Martinem jsme tam leželi ve společné expedici, jenže já jsem během prvního pokusu o vrchol omrzl a vrátil se. Ale za den jsem si řekl, že vrchol ještě jednou zkusím. Takže jsem se nahoru dostal o den později než Martin. Jeden bez druhého by se ale na vršek nedostal. Někdy se také uvádí, že prvním Čechem na Kanchendzongu byl Ludovít Záhoranský. V roce 1984 tam ale vylezl ještě coby Slovák. České občanství přijal až o třináct let později, takže je, myslím, blbost počítat ho jako prvního Čecha na vršku.

Radek Jaroš (50)

» **Největší úspěchy:** 13 zdolaných osmitisícovek, nejvíce z českých horolezců - 1998 Mount Everest (8848 m), 2002 Kanchendzonga (8586), 2003 Broad Peak (8047), 2004 Cho Oyu (8201), 2004 Shisha Pangma (8027), 2005 Nanga Parbat (8126), 2008 Dhaulagiri (8167), 2008 Makalu (8462), 2009 Manaslu (8163), 2010 Gasherbrum I (8068), 2010 Gasherbrum II (8035), 2011 Lhotse (8516), 2012 Annapurna (8091)

» **Ocenění:** Několikanásobný držitel ocenění Výstup roku, soutěže Českého horolezeckého svazu; držitel hlavní ceny Českého klubu fair play za rok 2008 (spolu se Zdeňkem Hrubým při výstupu i sestupu z Dhaulagiri pomohli dvěma polským a dvěma španělským kolegům, kteří se ocitli v ohrožení života)

» **V roce 2002** spolu s Martinem Minaříkem zlezli jako první Češi třetí nejvyšší horu světa Kanchendzongu.

» **V roce 2004** stanul na vrcholu Cho Oyu společně s mistrem světa v běhu na lyžích Martinem Koukalem.

» **Před pěti roky**, v den svých 45. narozenin, vystoupil sólově na Manaslu.

» **Čtyřikrát**, v letech 2001, 2003 a 2005 a 2007, se marně pokoušel vylézt na K2

No samozřejmě by bylo hezké, kdyby se mi podařilo zvládnout Korunu Himálaje také za 16 let.

E15: Když už jsme u hry čísel - mohly by vás zajímat hlavně čtrnáctky. Píše se rok 2014, čeká na vás poslední, čtrnáctá, osmitisícovka, a kdyby se vám to povedlo, stal byste se zřejmě čtrnáctým horolezcem v historii, který na všechny vylezl bez kyslíku...

Čtrnáctý bych už asi nebyl. Doslechl jsem se totiž, že na všechny osmitisícovky vylezl nedávno myslím nějaký Japonec nebo Korejec. Ale mně by ani trochu nevadilo, kdybych byl patnáctý nebo šestnáctý. Stal bych se sice prvním Čechem s Korunou Himálaje, ale všichni si stejně budou pamatovat jen toho, kdo vylezl na všechny osmitisícovky jako první – tedy Messnera. A možná ještě druhého Poláka Kukuczku; to byl taky úžasný lezec. Odhaduji zároveň, že 99 procent z nehorolezců už ani neví, že třetím, kterému se tohle povedlo, byl Švýcar Loretan.

E15: Na K2 odlétáte 1. července s Petrem Maškem, Janem Trávníčkem a Martinem Havlenou. Nebojíte se trochu, že Trávníček, váš parťák z Anna-purny, by vás mohl trochu brzdit?

Ví se o něm, že mu v horách vyhovuje spíše pomalejší tempo, což by mohl být právě na K2 problém. Odlétáme tam tentokrát ve více lidech, a jelikož už mám s „Trávou“ zkušenost, tak ho s Petrem Maškem budeme cepovat. A kdyby nějaký problém vznikl, určitě ho vyřešíme. Je třeba ale připomenout, že „Tráva“ je bezvadný parťák.

E15: V čem je vlastně obávaná K2 těžká?

Především na expedici nesmíte odjet s obavou, ale s respektem. Ostatní vycvičit člověka dokáže třeba i Sněžka nebo Lysá hora, když na to přijde. Na K2 panuje dost často mizerné počasí, které vrchol dokáže i na dost dlouho zavřít. Takže když se udělá hezky, třeba nahoru i dolů dost spěchat, než se počasí zase pokazí. A důležité samozřejmě je i to, jak se poradíme s Botlencekem. To je krajně nebezpečné místo, jakési hrdlo číhající až ve výšce 8400 metrů. Lézt tudy se skoro rovná ruské ruletě.

E15: Už máte jasno, jakou cestou s k vrcholu vydáte?

Nejsme ještě rozhodnutí; ostatně takhle nepřipravený jezdím do hor pokaždé. Původně jsem chtěl jít nahoru před rokem ze severu s americkým parťákem Martinem Schmidtem. Jenže loni tam i se svým synem zahynul. Víme, že půjdeme z jihu a že až na místě se rozhodneme, jestli zkusíme cestu Česenovým pilířem nebo Abruzziho žebříkem. Obě cesty z předchozích, pro mně neúspěšných expedic na K2, už dobře znám, což by mohla být jistá výhoda.

E15: Kdysi jste údajně prohlásil, že K2 je jako ženská a že nakonec teď stejně podlehne... Je to tak?

Tak tuhle hlášku jsem sice vykládal ale trochu jinak. Povídal jsem, že K2 je jako ženská a že ji snad nakonec ukecám. Ale co si budeme povídat, žensko přece taky vždycky nedostaneme, že jo. Ale doufám, že K2 snad už letos konečně, na popáté ukecám...

Na K2 panuje dost často mizerné počasí, které vrchol dokáže i na dost dlouho zavřít. Takže když se udělá hezky, je třeba nahoru i dolů dost spěchat, než se počasí zase pokazí

cenu dostali. Věry Čáslavské, Josefa Masopusta, Dany Zátokové... A jako poslední medailon pustili ten o mně a Zdeňku Hrubém. Prožíval jsem úžasně chvíle a bylo pro mne až neuvěřitelné, že jsem se najednou ocitl po boku těchto osobností.

E15: Když se ohlédnete za svými třinácti úspěšnými výstupy na osmitisícovky, kterého si vážíte nejvíce?

Těžko odpovědět, každý výstup doprovázejí jiné podmínky. Lezl jsem totiž s jinými lidmi. Něco jiného je rozhodnout se jet na osmitisícovku úplně sám, nebo si splnit sen a vylézt na nejvyšší horu světa Mount Everest,

E15: Jestlipak víte, jak dlouho trvalo Reinholdu Messnerovi, než jako první člověk na světě vylezl na všechny osmitisícovky?

Určitě jsem to někdy někde četl, ale v podstatě mi to je jedno. Samozřejmě že Messner pro mě byl vždycky obrovské jméno, což ale neznamenalo, že ho chci napodobit. Proč se na něj vlastně ptáte?

E15: Protože Messnerovi trvalo zlebení všech osmitisícovek šestnáct let. A vy jste na Mount Everest, svou první osmitisícovku, vylezl v roce 1998. Tedy před šestnácti roky. Hezká symbolika, ne?